

Pacsér, 1861. november 28. – Szolnok, 1946. augusztus 25.

A József Műegyetemen végzett. Földmérő, kataszteri mérnökként dolgozott. 1918-ig a Jászkiséri Ármentesítő Társulatnál dolgozott, onnan nyugdíjazták. A Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagjaként 1917–1918-ban a párt szolnoki szervezetének elnöki tisztét töltötte be. Részt vett az 1918. évi polgári demokratikus forradalomban, megválasztották a Szolnoki Nemzeti Bizottság elnökévé. 1918. november 16-án Budapestre hívták, ahol részt vett a Nemzeti Tanács ülésén. A Károlyi-kormány Jász-Nagykun-Szolnok vármegye kormánybiztos főispánjává nevezte ki. Tisztségétől 1919. március 21-én vált meg. 1920-ban 1918–1919-es szerepéért kilenc hónapi börtönre ítélték, amelyet Szolnokon ült le. 1944. december 18-án előzetes pártközi megegyezés alapján választották meg a Szociáldemokrata Párt tagjaként Szolnok képviselőjeként az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagjává. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon már nem indult.